

Protest radnika ispred Narodne skupštine

2018-05-12

1 мин. на чтение

Danas, 10. maja 2018. godine, je oko 900 radnika fabrike „Zastava oružje“ održalo protest ispred Narodne skupštine Republike Srbije u Beogradu.

Razlog protesta je novi Zakon o naoružanju i vojnoj opremi, koji je juče usvojila Narodna skupština. Taj zakon omogućava ulazak 49% privatnog kapitala u fabrike srpske vojne industrije. Za šta mnogi opravdano strahuju da je samo uvod u potpunu privatizaciju, što je do sada u praksi najčešće značilo za radnike gubitak posla ili u najboljem slučaju drastično pogoršanje uslova rada.

Tokom protesta radnici su simbolično nosili crvene kartone, za poslanike skupštine koji su izglasali ovakav zakon. Na svako pominjanje vlade, radnici su skandirali „lopovi, lopovi“. Pokušali su da uđu u skupštinu, ali ih je u tome sprečila policija.

Na kraju na predali pismo za predsednicu parlamenta Maju Gojković, u kome izražavaju svoje neslaganje sa zakonom.

Radnici su već nekoliko puta do sada održavali proteste upozorenja, i uputili peticiju na koju nisu nikada dobili odgovor.

Ukoliko dođe do privatizacije, to će biti prvi put tokom 160 godina postojanja fabrike, da se ona našla u privatnom vlasništvu. Sudbina oko 2300 zaposlenih radnika će biti neizvesna, a sama država će ovim potezom dati sektor od strateške važnosti, najverovatnije stranim kapitalistima.

Direktor fabrike koji se zalaže za privatizaciju je protest radnika nazvao „lošim po poslovanje fabrike“, međutim radnici koji su svedočili privatizacijama na hiljade preduzeća posle petooktobarskih promena, sa pravom se plaše za budućnost svoje fabrike i svog radnog mesta. Privatizacija je do danas ostala sinonim za otpuštanja i uništenje onoga što su radnici decenijama stvarali.

Crveni kartoni koje su radnici simbolično nosili su zaista bili nepotrebni, jer poslanici ispunjavaju svoju funkciju, samo što ona nije zastupanje interesa običnog čoveka, već zastupanje interesa krupnog kapitala. Zastupanje interesa krupnog kapitala je ono što dobijemo kada analiziramo funkcionisanje „liberalne demokratije“ u praksi.

Što se tiče 2300 radnika, njihova sudbina je neizvesna. Velike su šanse da će se mnogi od njih naći na ulici. Posebno će biti pogođeni oni koji su pred penziju i nisu traženi na tržištu rada, kao i oni koji svojom platom izdržavaju i porodice.